

to punkter på dagsordenen, og da vi ved tredje- og sidstebehandlingen skal stemme for hvert enkelt, vil der alligevel blive mulighed for at debattere dem samlet. Hvis der er nogen, der ikke kan fatte sig inden for de 10 minutter, som er tidsfristen for ordførerne, vil der også blive tolereret en mindre overskridelse.

Forhandling

Svend Auken (S):

Socialdemokratiet stemmer ja til de to følgende punkter på dagsordenen om olieskatteloven og undergrundsloven. Derimod agter vi at stemme nej til B 7, Nordsøaftalen.

Hovedproblemet for os i den aftale er ikke, at det økonomiske resultat er magert. Tværtimod er der dele af arkitekturen i forslaget, bedre beskatning, en mere fornuftig opbygning af betalingen til staten baseret på overskudsandele, som vi har stor sympati for, og som vi har understøttet i den offentlige debat.

Kl. 10.20

Det er heller ikke det, at man laver en aftale. Tværtimod har det hele tiden været min opfattelse, at man fik den bedste udnyttelse, den mest harmoniske udvinding, hvis man kunne indgå en aftale med bevillingshaverne.

Vi har kritiske punkter til den konkrete aftale, der er indgået. Vi mener, at den på en række punkter er for mager, og at man har bøjet sig for langt. Man kan også sige det på den måde, at Esplanadens forhandlere har været for dygtige i forhold til statens.

Vi synes, at den skattemæssige overgangsordning, der er lavet, er meget lukrativ i forhold til bevillingshaverne. Vi havde gerne set, at man startede med indkomståret 2003. Vi er uforstående over for, at bevillingshaverne ikke stadig væk skal betale olierørsafgift frem til 2012 ligesom alle andre. Der er intet sagligt argument for at ophæve olierørsafgiften specielt for DUC.

Men det kan man diskutere frem og tilbage. Vi må jo indrømme, at der altid skal være en vis margen i en forhandling, og en opposition vil jo altid se på det med kritiske øjne, og vi har været kritiske. Men det er ikke det, der giver anledning til, at vi agter at stemme imod forslaget.

Det, der gør, at Socialdemokratiet efter et meget grundigt undersøgelsesarbejde med masser af skriftlige og mundtlige spørgsmål, notater, høring og samråd, er kommet til det resultat, at vi ikke kan stemme for B 7, men må stemme

imod, er afsnit 6 i aftalen, den såkaldte kompensationsaftale.

Den aftale betyder, at det danske Folketing – fremtidige danske Folketing – er bundet frem til 2042. Det vil sige, at man ikke, som bestemmelsen er udformet, uden at betale kompensation kan stoppe huller i olieskatten. Man kan ikke som led i en international tendens sænke selskabsskatten og så samtidig forhøje olieskatten, medmindre man sikrer sig, at hele provenuet til finansiering af selskabsskattenedsættelsen kommer fra erhvervslivet. Det vil sige, at den selskabsskattesænkning, som vi kan forudse med stor sikkerhed, vil betyde, at marginalskatten ude i Nordsøen vil blive sænket, uden at vi kan gøre noget ved det.

Vi ved også, at hvis man ophæver de særlige undtagelsesbestemmelser for CO₂-skatten, der gælder ude i Nordsøen, og ligestiller de danske udvindere af kulbrinter i Nordsøen med andre i Nordsøen, så skal der betales kompensation.

Hvis det danske samfund skulle komme ud i en alvorlig krisesituation, og alle grupper i det danske samfund skulle yde for at redde landet – og glem ikke, at vi taler om en situation helt frem til 2042 – så ved vi, at ethvert ekstra bidrag fra DUC vil udløse en kompensation. Vi har spurgt i udvalget, om en sådan kompensationsbestemmelse findes i andre lande, og svaret er, at det vidste ministeren ikke af at det gjorde, det fandtes ikke. Og det er selvfølgelig, fordi ministeren har undersøgt, hvordan forholdene er i Norge, Holland, England, USA osv. Det er lande, vi normalt sammenligner os med.

Men efterfølgende har det vist sig, at ministerens svar ikke var rigtigt: Det findes faktisk i andre lande, en sådan kompensationsbestemmelse findes i andre lande. Ekspertter har nemlig under høringen oplyst over for os, at der findes den slags kompensations- eller stabiliseringsaftaler i lande som Georgien, Kasakhstan, Angola, Peru, altså lande, vi normalt ikke sammenligner os med.

Spørgsmålet er: Kunne økonomi- og erhvervsministeren have fået afsluttet en aftale uden at gå ind på disse ydmygende vilkår? Svaret fra ministerens side er: Det kunne han ikke. Svaret fra vores side er: Så skulle han ikke have indgået en aftale.

Men vi sætter spørgsmålstegn ved, om han kunne have fået en aftale eller ej. Vi henviser til, at Anker Jørgensen i 1981 i forhandlinger med A.P. Møller blev stillet over for et lignende krav